

WIJK ACADEMIES OPVOEDEN

En meer...

VIJFDE VOORTGANGSBERICHT MEI 2016 – FEBRUARI 2017

SNELLE ONTWIKKELINGEN

Inleiding

Voor u ligt het vijfde voortgangsbericht van het project Wijkacademies Opvoeden en meer. Dit omvat een wat langere periode dan het gebruikelijke half jaar, omdat we bij stichting BMP een beetje overweldigd werden door de snelle ontwikkeling in het aantal Wijkacademies Opvoeden. We hopen nu een goed overzicht te kunnen geven wat deze ontwikkelingen inhielden en hoe we naar de toekomst kijken.

Hoe zat het ook al weer?

Nog even ter herinnering. Stichting BMP is in oktober 2013 gestart met het project *Wijkacademies Opvoeden en meer*. Opzet was dat er in drie gemeentes, in nauwe samenwerking met in de wijken gewortelde lokale organisaties, voor vier jaar een experimentele Wijkacademie werd opgezet. Deze drie Wijkacademies zouden op hun beurt na twee jaar een tweede Wijkacademie in diezelfde gemeente in het leven roepen. Na vier jaar zouden we dan, als alles goed ging, drie voltooide Wijkacademies hebben en drie die halverwege hun programma waren.

Het programma van een Wijkacademie Opvoeden duurt vier jaar. Voor zo'n lange tijd is gekozen op verzoek van ouders die meededen aan eerdere experimenten rond het bespreekbaar maken van belangrijke opvoedthema's. Het programma van een Wijkacademie wordt ontwikkeld door een kerngroep van ouders van verschillende komaf en leeftijd, die op basis van hun eigen (levens)verhalen en ervaringen thema's benoemen die ze in de wijk aan de orde willen stellen en die daar creatieve activiteiten bij bedenken, zodat andere wijkbewoners het ook leuk vinden om mee te doen. De kerngroep fungeert niet alleen als denktank en als motor voor wijk-

programma's, maar ook als onderlinge steungroep voor die ouders die meedoen. Het meedoen aan de Wijkacademie maakt ouders zelfbewuster en krachtiger.

Het "*en meer*" uit de titel van het project slaat op de Landelijke Promotiegroep en het Netwerk van Academici die wij toen in het leven riepen om de uitkomsten en methodes van de Wijkacademies te verspreiden en de afzonderlijke Wijkacademies bij te staan bij het verdiepen van door hen zelf aangedragen thema's. En dan was er ook nog de cursus om professionals van reguliere welzijns- opvoedorganisaties te scholen in de manier van werken. En de tweedaagse cursus *Opvoeden is een gesprek* voor vrijwilligers en professionals die kennis wilden maken met de programma's en methodieken van BMP.

Geen 6 maar 17

Nu is het begin 2017 en zijn we in het laatste jaar van het vierjarige project beland. Maar er zijn geen zes, maar zeventien Wijkacademies ontwikkeld, die in verschillende ontwikkelingsfasen verkeren. En van verschillende kanten wordt de vraag naar meer cursussen gesteld. Maar wij weten: meer cursussen leidt tot meer Wijkacademies en hoe zorg je dan dat je de nodige ondersteuning kunt blijven bieden aan de lokale academies en hoe waarborg je de kwaliteit ervan? Dit zijn vragen waarmee wij als stichting BMP de afgelopen maanden geconfronteerd werden. En ondertussen gingen de ouders in de diverse Wijkacademies voortvarend door met hun gesprekken over belangrijke

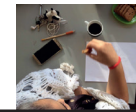
thema's en ontwikkelden ze tal van prachtige producten om duidelijk te maken dat opvoeden niet iets is wat je als ouderpaar of alleenstaande ouder alleen doet, maar een belangrijk onderwerp is om met anderen over in gesprek te gaan. Om van elkaar te leren, maar ook omdat je elkaar nodig hebt. Niet alleen als ouders onderling, maar bijvoorbeeld ook als ouders en school of als ouders en jongeren.

Een bijzondere ontwikkeling is ook dat we op uitnodiging van het ministerie van SZW meedoen in het project Weerbaar Opvoeden. In het kader van dit project voeren we in de gemeente Leiden intensieve gesprekken met ouders over lastige opvoedthema's die raken aan cultuurverschillen. We bespreken drie thema's in 18 groepsbijeenkomsten met vier moedergroepen en een vadergroep. De thema's zijn: *Al is de leugen nog zo snel*, over omgaan met waarheid en leugens. *Met wie ga je om?*, over de verschillen in de opvoeding van jongens en meisjes en de invloed van bijvoorbeeld straatcultuur en *Ze moeten me toch niet*, over het omgaan met afwijzing en discriminatie. Aan het einde van deze gesprekken hopen we een verdiepend verslag te kunnen schrijven over de gedachten, ervaringen, gevoelens en strategieën die ouders rond deze thema's hanteren en het waarom van de keuzes die ze in de opvoeding maken.

In dit voortgangsbericht doen we verslag van drie thema's die in meerdere Wijkacademies spelen, *vaders, armoede en opvoeden en opvoeden in spannende tijden*. Vervolgens gaan we in op de meerwaarde van de door ons gehanteerde aanpak, en presenteren we onze plannen voor het komend jaar.

Thema:
Veilig buitenspelen
▶ Pagina 4

Thema:
Belonen en straffen
▶ Pagina 6

Thema:
Gezond eten en leven
▶ Pagina 8

OPVOEDEN IN DE WIJK

Voor u ligt de wijkkrant van de Wijkacademie Schalkwijk. Een themanummer *OPVOEDEN IN DE WIJK* voor en door ouders in Schalkwijk. De Wijkacademie Opvoeden streeft naar een kindvriendelijke wijk, zodat kinderen zich veilig voelen en zich er optimaal kunnen ontwikkelen. Een wijk waarin ouders met elkaar over ouderschap en opvoeden kunnen spreken.

De Wijkacademie Schalkwijk wordt gevormd door een groep van ouders die met elkaar praten over alles wat met de opvoeding en het opgroeien van hun kinderen te maken heeft. Deze kerngroep komt eens in de drie weken bij elkaar en bespreekt wat hen bezighoudt. En zij organiseren activiteiten voor en door ouders. Zoals bijvoorbeeld een congres over onderwijs, een themamiddag over veiligheid op school en in de wijk samen met Haarlem College en een tentoonstelling over kinderen en hun dromen.

In april van dit jaar was er een bijeenkomst voor ouders over *Opvoeden in de Wijk*. Het onderwerp bleek zo te leven dat het idee voor deze wijkkrant ontstond. Een krant waarin verhalen staan over opvoeden die alle ouders in de wijk kunnen lezen, informeren en inspireren. Opvoeden is tenslotte een belangrijk onderwerp voor alle ouders.

De ouders uit de kerngroep van de Wijkacademie en studenten van

Hogeschool Inholland gingen als verslaggever op stap om verhalen in de wijk te verzamelen. Deze verhalen vindt u in deze wijkkrant.

U leest over twee kinderen die op straat ruzie hebben en wat er gebeurt als een ouder van de Wijkacademie erop afstapt. En over dat ouders een gebrek aan speelplekken in de wijk ervaren. U leest ook dat de kinderen daar anders over denken. Zij vinden dat er wel genoeg plaatsen zijn om te spelen.

U leest over mensen die het weinige contact tussen mensen in de wijk een probleem vinden en kinderen die de wijk leuk vinden. En zo is er nog veel meer. Van een verslag van de bijeenkomst *Opvoeden in de Wijk* voor ouders tot aan recepten en opvoedtips.

De leden van de kerngroep: Yousuf, Emine, Sargul, Ed, Jacky, Asha, Hanad, Sorit, Smarlyn, Sibel, Aida en Ezgi.

Irish Verwey (Meetingaf) en Imi Nijholt (Haarlem Effect) partners in de Wijkacademie Schalkwijk www.wijkacademieopvoeden.nl/schalkwijk/
Noot: In enkele gevallen dat ginterspreken anonim wilden blijven, hebben we hen een fictieve naam gegeven.

THEMA: VADERSCHAP

JEZELF UITVINDEN ALS VADER

Jezelf uitvinden als vader

We merken dat het thema Vaders en hun betrokkenheid bij het opvoeden in veel Wijkacademies speelt. Dit thema wordt door zowel vaders als moeders aan de orde gesteld. Waarom vinden zij dit zo belangrijk? Een van de redenen is dat de ouders zich realiseren hoe belangrijk hun vaders in hun eigen jeugd zijn geweest. Als je terugkijkt naar de betekenis die je eigen vader heeft gehad in je leven, dan leer je veel over wat je zelf als ouder wel en niet wilt doorgeven aan je kinderen en wat voor soort vader je je eigen kinderen wenst. Zo vertelt een vader uit Leiden over zijn ongeschoolde vader die vanuit Eritrea in Soedan terecht kwam en daar als landarbeider werkte. Hij bewondert zijn vader, vanwege zijn open houding, zijn interesse en zijn zachtmoedige karakter. “Hij gaf mij alle vrijheid om eigen keuzes te maken en heeft gestimuleerd dat ik naar school ging. Hij kon me alleen niet helpen met mijn huiswerk.”

“Mijn vader gaf mij alle ruime om mijn eigen keuzes te maken”

Voor deze Leidse vader is het erg belangrijk dat kinderen de ruimte ervaren om eigen keuzes te maken. Wat hem bezig houdt is dat de culturen thuis, op straat en op school elkaar niet echt aanvullen. Zijn grootste vraagstuk is: Hoe komen we als ouders en kinderen met andere bevolkingsgroepen in contact? Vrijheid om je eigen keuzes te maken kan alleen, als je je ook vrij voelt op straat en in de stad en als er geen rigide scheidslijnen zijn tussen groepen. Hij wil graag verder praten over de vraag wat de vaders kunnen doen om de kloof met andere groepen te overbruggen.

Gemis van een vader

Een moeder, ook uit Leiden, vertelt dat ze haar vader als kind verschrikkelijk heeft gemist. Hij was aan het werk in Nederland, zij woonde in Marokko. De kloof die

tussen hen groeide werd steeds groter. Nadat zij zelf ook naar Nederland kwam, moest ze enorm wennen aan haar vader. Eigenlijk is de band nooit meer helemaal hersteld. Ze kwam terecht in een nieuw gezin met een stiefmoeder, een onbekende vader, een onbekende taal, een nieuwe buurt en een nieuwe school. Nu nog springen de tranen in haar ogen als ze vertelt over het gemis van haar vader. Ze heeft zich voorgenomen dat haar eigen kinderen dit niet zullen meemaken. Ze wil dat ze zich thuis voelen in hun eigen cultuur en in de Nederlandse samenleving. Ze wil een goede opvoeder zijn en vindt het belangrijk dat haar man ook een goede band heeft met de kinderen. Ze volgt opvoedcursussen om het allemaal zo goed mogelijk te doen. “Het is hard werken, maar het moet.”

Een jonge vader in Nederland geboren, vertelt over zijn vader, die als arbeidsmigrant naar Nederland kwam en altijd aan het werk was. "Als kind heb ik nooit een gesprek met hem gehad. Pas toen ik een baan kreeg, zijn we gaan praten. Ik ben net vader geworden, wil met mijn kind praten, maar heb geen voorbeeld."

Een stap verder

Elk verhaal is anders, maar er is wel een rode lijn zichtbaar: of vaders wel of niet betrokken zijn bij het opvoeden, zij hebben een enorme invloed op hun kinderen en daarmee ook op de keuzes van die kinderen als ze zelf kinderen krijgen. Daarbij gaat het om de vraag wat voor soort ouder ze willen zijn (ouderidentiteit) en welke opvoedkeuzes zij maken.

Deze ouderidentiteit en de opvoedkeuzes worden niet alleen beïnvloedt door de sociale erfenis, maar ook door de samenleving. En als er op één gebied van het ouderschap sprake is van verandering, dan is het wel op het terrein van vaderschap. Steeds meer vaders worden zich bewust van het belang van hun betrokkenheid bij de opvoeding en zoeken naar manieren om die betrokkenheid gestalte te geven.

Op straat lopen vaders achter kinderwagens, in de winkel doen ze samen met hun kind boodschappen, ze brengen hun kinderen naar school en in het park zie je vader en kinderen samen spelen.

Deze zichtbare veranderingen hebben impact op andere vaders en moeders en zetten hen aan het denken.

Verwachtingen van moeders

Veel moeders die meedoen aan de Wijkacademies in de verschillende steden zijn zeer bewust bezig met het opvoeden. Zij vinden het belangrijk dat hun kind zich thuis voelt in de Nederlandse samenleving, zij zijn actief in hun wijk en volgen cursussen om te leren hoe ze met kinderen in verschillende leeftijdsfasen om kunnen gaan. De Nederlandse samenleving en meer algemeen de samenleving van nu stelt andere eisen aan opvoeders. Waar opvoeden vroeger misschien min of meer vanzelf ging en er ook familie en vrienden waren om je te steunen, moet je nu veel bewuster keuzes maken en je kind begeleiden op het gebied van social media, maar ook in het omgaan met een soms vijandige buitenwereld.

Moeders wisselen in allerlei groepen ervaringen uit met andere moeders en worden zich zo steeds bewuster van hun rol als opvoeder. Maar voor vaders zijn er weinig mogelijkheden op dit gebied. Thuis leidt dit soms tot verwijdering en spanning. Moeders willen dat vaders meer betrokken zijn bij het stellen van grenzen, bij het maken van huiswerk, bij het ondernemen van leuke activiteiten, bij gesprekken op school en bij activiteiten in de wijk. Dat is niet alleen omdat de moeders ook wel eens vrij willen of omdat ze theoretisch weten dat de vaderband belangrijk is. Moeders geven aan dat er momenteel zoveel gebeurt in de buitenwereld, dat ze het alleen niet meer redden. Daarmee doelen ze op de angst voor radicalisering van hun kinderen, de invloed van de straatcultuur die maakt dat kinderen thuis zich heel anders gedragen dan op straat, de vijandigheid die ze op straat van Nederlanders ervaren en nog meer.

Vaders zijn nodig, dat is duidelijk. Maar hoe doe je dat dan? Hoe stem je op elkaar af? De moeders hebben veel klachten:

“Dan heb ik tegen mijn zoon gezegd; ‘Je mag niet met vuurwerk spelen’, dan zegt zijn vader: ‘Ach het zijn kinderen’. Ja, wat moet je dan?”

“Ja, dan gaat hij met ze voetballen, terwijl ik heb gezegd dat hij iets leerzams moet doen met onze zoon.”

De vaders op hun beurt vragen zich af hoeveel ruimte ze eigenlijk hebben om zelf keuzes te maken bij het opvoeden. Zijn ze alleen een verlengstuk van de vrouw, of hebben ze een eigen rol? En hoe spreek je daar dan over met elkaar?

Ruimte voor vaders

In het verleden ging de discussie over vaderschap vooral over het belang van de betrokkenheid van vaders. Nu gaan de vaders een stap verder. Zij vragen tijd en ruimte om zichzelf als vader uit te kunnen vinden. Dit is de reden waarom we op de landelijke conferentie *Geef ouders de ruimte* van november 2016 twee workshops over vaderschap organiseren: één voor de moeders en één voor de vaders. Richard Knel verzorgt een workshop waarin moeders worden uitgenodigd om de kwaliteiten van de vaders te benoemen. Zij ontdekken dat ze hier weinig aandacht voor hebben. Ook geven de moeders aan dat ze weinig voorbeelden hebben, veel kritiek krijgen uit de omgeving en soms druk voelen vanuit de familie. We moeten veel zelf uitvinden hoe we het als moeders en vaders samen willen doen, aldus de moeders. Een conclusie is er wel: Moeders moeten een beetje geduld hebben. Geduld om het karakter van de vader te leren kennen en om hun omgeving te laten wennen aan het idee dat de rol van vaders verandert.

**UITNODIGING
CONFERENTIE**

**GEEF OUDERS
DE RUIMTE**

10 NOVEMBER 2016

**VOOR OUDERS, JONGEREN
EN PROFESSIONALS**

**AMSTERDAM ART CENTER
DONAUWEG 23
AMSTERDAM**

9.30 TOT 14.00 UUR

**WILK ACADEMIES
OPVOEDEN**

Jens van Tricht verzorgt een workshop waarin vaders onderzoeken welke ruimte zij willen innemen. 'Mannen zeggen onder andere dat ze het niet gauw aan anderen zullen vertellen dat zij een probleem hebben met hun kind, ook niet tegen familie en vrienden. Dit wordt gekoppeld aan de wij-cultuur waar een deel van de vaders in leeft. De wij-cultuur is behulpzaam en vertrouwd, maar kan soms ook als een bedreiging voelen: is mijn geheim of probleem wel veilig, hoe zullen anderen in mijn kring mij zien?' daarnaast constateren de vaders dat ze dingen graag op hun eigen manier willen doen. Het is niet fijn als je je kind wilt wassen en je vrouw en je schoonmoeder staan er met hun neus bovenop om te kijken of je het wel goed doet. Vaders vragen ruimte aan de moeders om hun eigen keuzes te kunnen maken, maar zoeken ook naar ruimte binnen hun cultuur.

Vadergroepen in opkomst

In verschillende Wijkacademies ontstaan vadergroepen. Zo heeft de Wijkacademie Slaagwijk vier bijeenkomsten georganiseerd voor vaders onder leiding van Richard Knel en Boris Dumfries van het Vader initiatief Amsterdam.¹ In Leiden Zuid-West doet een groep vaders op eigen verzoek mee aan een gesprekkenreeks in het kader van het programma Weerbaar Opvoeden.

In Rotterdam Zuid is een vader, die de tweedaagse cursus *Opvoeden is een gesprek* heeft gevolgd, gestart met een eigen vadergroep. Deze groep onderhoudt nauwe relaties met de Wijkacademie Opvoeden in Feijenoord.

In de Wijkacademie in de Amsterdamse wijk Holendrecht bestaat al langer een vadergroep. Deze groep wil de komende tijd bijeenkomsten voor vaders uit de wijk organiseren over de invloed van armoede op de identiteit van vaders. Voel je nog een 'goede vader' als je gezin in armoede leeft? En wat kunnen vaders doen om het gevoel van schaamte en schuld te overwinnen?

In Utrecht gaat er zelfs een Wijkacademie Opvoeden van start die helemaal gedragen wordt door vaders. Deze vaderacademie is gesitueerd in de wijk Hoograven. Een bijzondere en veelbelovende ontwikkeling, waar andere vaders veel van kunnen leren, is de verwachting.

De ervaring leert inmiddels dat het niet uitmaakt of een Wijkacademie wordt gedragen door moeders, door vaders en moeders samen of door vaders alleen. Er komt altijd een moment waarop de groepen met elkaar in gesprek willen gaan om hun ideeën uit te wisselen. Wel is het zo dat de manier van spreken en de onderwerpen die ze benoemen verschillend zijn. Uit het verslag van de gesprekken van de vaders in Slaagwijk blijkt bijvoorbeeld dat vaders het niet alleen over het opvoeden en de relatie met het kind willen hebben en over de taakverdeling met de moeders, maar vooral ook over opvoeden in de openbare ruimte, het organiseren van activiteiten en over ruimte maken binnen de eigen gemeenschap om het anders te doen.

In het volgende voortgangsbericht hopen we dieper in te kunnen gaan op de gesprekken in de vaderacademie en de uitwisselingen tussen vaders en moeders.

---

¹De werkwijze van deze bijeenkomsten is beschreven zodat Libertas Leiden deze gesprekken met vaders kan voortzetten.

THEMA: OPVOEDEN EN ARMOEDE

WIJ LEVEN HOE WE DAT ONS KUNNEN VEROORLOVEN

Sommige thema's hebben tijd nodig voordat ze besproken kunnen worden. En vervolgens kost het tijd om helder te krijgen wat je daarmee als Wijkacademie kunt en wilt doen. Opvoeden en Armoede is zo'n thema. Dit thema is vanaf de start van de Wijkacademies door ouders benoemd. Er is tussentijds af en toe over gesproken. Maar nu staat het opeens boven aan de agenda. Dit komt deels omdat de kerngroepen veilig en vertrouwd zijn geworden, waardoor ouders durven te vertellen hoe stressvol het is om je kinderen in armoede op te voeden. Vanwege schaamte en sociale druk houden mensen deze verhalen liever achter. Armoede wordt immers vaak gezien als het gevolg van eigen keuzes. Ook zijn er gevoelens van falen, schuld en, bij intergenerationele armoede, pijn. "Als kind van arme ouders voelde ik me altijd anders. En nu moet ik er zelf als ouders mee dealen."

In de Wijkacademies delen vaders en moeders verhalen die gaan over dagelijkse strijd en de manieren waarop ze met armoede omgaan. Ook geven ouders elkaar ondersteunende tips en is er plaats voor mededogen. "Kinderen zien ook je verdriet. Goed in balans zijn, ondanks geldzorgen, dat helpt jezelf en je kind."

Uiteraard komen ook praktische zaken aan bod: "Maak plannings voor je gezin, dan wordt het geen chaos in je hoofd." De kerngroepen ontwikkelen zich steeds meer tot onderlinge steun- en hulpgroepen. Maar de groepen zijn ook druk bezig het ingewikkelde thema Opvoeden en Armoede verder te ontrafelen, want het is een kluwenonderwerp. Als je op zoek gaat naar oorzaken, gevolgen en oplossingen dan ontdek je allerlei met elkaar verknoopte draadjes. Een duidelijk begin of einde

ontbreekt. Het schrijven van gespreksverslagen helpt om zicht te krijgen op de verschillende lagen in de verhalen. Dan kan er een onderscheid gemaakt worden tussen:

- Verhalen over het leven in armoede en de gevolgen daarvan voor jou en je gezin;
- De manieren die ouders ontwikkeld hebben om met armoede om te gaan (coping strategieën) en de vraag wat je van elkaar kunt leren op dat punt;
- De wegen die er bedacht kunnen worden om te zorgen dat mensen gebruik maken van de voorzieningen en regelingen die er zijn (dit gebeurt nu veel te weinig);
- De initiatieven die je als kerngroep zelf kunt nemen om het isolement van arme ouders in de wijk te doorbreken en het bestaan te verlichten.

Meer aandacht voor armoede en opvoeden

De Wijkacademies richten zich op ouders in hun wijk. Maar ze zien het ook als hun rol om belangrijke thema's zoals armoede op andere niveaus in de samenleving op de agenda te krijgen: lokale en landelijke politiek, bijvoorbeeld, maar ook bij wetenschappers en onderzoekers. Op aangeven van de Wijkacademies uit Haarlem en Amsterdam is armoede als thema behandeld in het Netwerk van Academici. Aan de ene kant willen de ouders weten wat er bij onderzoekers bekend is over de relatie Opvoeden en Armoede. Aan de andere kant willen ze meer aandacht vragen voor dit onderwerp.

Na lang zoeken, want er blijkt niet veel onderzoek te zijn gedaan naar de relatie Armoede en Opvoeden, hebben we Tamara Madern, lector schuldpreventie en financieel gedrag van mensen, uitgenodigd om tijdens de bijeenkomst van het netwerk van Academici op 13 december 2016 in te gaan op vraag wat zij kan zeggen over de gevolgen van armoede in gezinssituaties.

Een van de meest invloedrijke gevolgen van armoede, zo vertelt zij, is de stress die met armoede gepaard gaat. Deze stress zorgt er vaak voor dat ouders niet (meer) als opvoeders kunnen functioneren. Zij kunnen door stress minder goed reflecteren, leven in het moment en hebben een buitenstaander nodig om overzicht te krijgen. Maar armoede gaat tegelijk gepaard met een sociaal isolement, waardoor deze noodzakelijke sparringpartners juist ontbreken.

Ook blijkt dat systemen van hulpverlening mensen die in armoede leven vaak tegenwerken in plaats van helpen en hen bovendien schuldig verklaren. Ook de manier waarop armoede onderzocht wordt draagt hieraan bij. In veel gevallen ligt de oorzaak van armoede echter niet bij verkeerde keuzes, maar bij omstandigheden die buiten het individu liggen.

Het systeem van regelgeving is voor de meeste burgers te ingewikkeld. Volgens Tamara Madern redt je het alleen als je het systeem van voorzieningen goed kent, effectieve en affectieve netwerken hebt en je financiën kunt beheren. En dat is nu precies wat er bij mensen die in armoede leven, ontbreekt.

Ouders die in armoede leven, stapelen vaak faalervaring op faalervaring en komen volgens Tamara Madern in een neerwaarts spiraal terecht met grote consequenties voor het opvoeden. Het steunen van mensen zou zich meer moeten richten op de vraag wat mensen nodig hebben om rond te kunnen komen en hoe je kan zorgen dat je stress vrij kan leven. In onderzoek begint voorzichtig aandacht te komen voor het omgaan met armoede en het vinden van wegen om hieruit te komen.

Daarbij gaat het om: het vergroten van autonomie van mensen, het uitgaan van hun competenties en het creëren van verbondenheid en niet alleen om het produceren van statistieken die uitgaan van een bepaalde formele armoedegrens.

Er is een mindshift nodig

Deze veranderende insteek bij onderzoekers, sluit goed aan bij de werkwijze van de Wijkacademies waar het delen van verhalen centraal staat en gezocht wordt naar ruimte voor eigen initiatieven.

De Wijkacademies Opvoeden Holendrecht, Schalkwijk en Rotterdam Feijenoord, hebben armoede op hun agenda staan. Een deel van hun initiatieven is gericht op het zichtbaar maken van de eigen ervaringen van ouders. "Je moet je ervaringen met armoede niet voor jezelf houden, anders kun je niet geholpen worden."

De ouders delen verhalen met elkaar, maar ook in filmpjes, door spreekbeurten op bijeenkomsten van anderen, in weblogs en op papier, om daarmee het onderwerp op de agenda te zetten, om andere ouders duidelijk te maken dat ze steun moeten zoeken, en om invloed uit te oefenen op de steun die wordt geboden. Want ouders vinden dat een mindshift nodig is.

Deze mindshift begint bij een andere betekenis geven aan armoede. Dit gebeurt bijvoorbeeld op de Landelijke conferentie Geef ouders de ruimte. Tijdens de workshop *Armoede en Opvoeden – Welke ruimte is er voor eigen initiatieven?* Spreken twintig ouders met elkaar over de vraag: Wat is armoede eigenlijk? Zij spreken ook over ruimte in zichzelf, over een andere blik op eigen armoede. "Wij leven hoe we dat ons kunnen veroorloven." Een ander vult aan: "Het gaat erom je eigen rijkdom te voelen en te kennen. Je hebt weinig geld, maar je bent misschien rijk aan kennis, of je bent een bron van warmte voor anderen."

Tijdens de workshop, maar ook in de gesprekken in de kerngroep in Holendrecht wordt duidelijk dat geloof in jezelf houden en weten wat wel en niet belangrijk is voor jou een belangrijke coping strategie is. Geloof in jezelf krijgen en houden dat is wat ouders willen. Niet alleen aandacht voor schulden en opvoedondersteuning, maar een aanpak waarin een stress-vrij leven centraal staat en wordt gekeken wat je nodig hebt om rond te komen.

Verskillende initiatieven

In de Wijkacademie Holendrecht staat armoede de komende periode centraal. Een groep vaders gaat met elkaar praten over wat leven in armoede betekent voor je identiteit als vader. Een andere groep ouders krijgt vanuit deze Wijkacademie een reeks van workshops aangeboden door ervaringsdeskundigen die

gericht zijn op het verminderen van stress, het opbouwen van netwerken, verkennen van ruilsystemen in de buurt en leren omgaan met geld. Voor een groep alleenstaande moeders die in een isolement zitten, wordt een lotgenotengroep gestart.

Een leerclub voor volwassenen en meer

Moeders van de Wijkacademie Rotterdam Feijenoord vroegen zelf om een budgetteringscursus en ontwikkelen onderlinge ruilsystemen voor kleding en speelgoed. En ze hebben een uitje voor ouder en kind georganiseerd, zodat ouders ook eens buiten hun buurt komen.

In Haarlem hebben studenten van de Hogeschool InHolland in opdracht van de kerngroep een haalbaarheidsonderzoek gedaan naar de Leerclub voor volwassenen die deze ouders willen opzetten. Zij vinden dat zij vanuit het gemeentelijke beleid weinig mogelijkheden krijgen om zichzelf verder te ontwikkelen. Zij krijgen alleen schuldhulpverlening aangeboden of opvoedondersteuning. Zij vragen zich echter af: "Hoe kan ik een goede ouder zijn, als ik mezelf niet meer ontwikkel?" Daarom hebben ze samen met de studenten een plan ontwikkeld waarbij er, met behulp van tal van vrijwilligers uit bedrijven en maatschappelijke organisaties en onderwijsinstellingen, een Leerclub voor volwassenen wordt gestart die inzet op:

1. Leren van elkaar
2. Empowerment en talentontwikkeling
3. Leren van professionals
4. Leren en ondernemen

Ook willen de ouders van de twee Wijkacademies in Haarlem samen dagjes uit organiseren van ouders en kinderen die daarvoor zelf geen mogelijkheden zien.

In Amsterdam Oost worden de kerngroepleden steeds ondernemender. Ze starten eigen stichtingen en ondernemingen en ontpoppen zich tot ambassadeurs gezond leven. In de Wijkacademie Slaaghwijk gaat een deel van de kerngroepleden een opleiding volgen, om daarmee de eigen toekomstmogelijkheden te vergroten.

In het volgende voortgangsbericht zullen we nader verslag doen van al deze activiteiten.

THEMA: OPVOEDEN IN SPANNENDE TIJDEN

**IK WIL DAT MIJN KIND DE WERELD
AANKAN**

Opvoeden in spannende tijden staat al langere tijd op de agenda van het project Wijkacademies Opvoeden. En dat is niet vreemd, want de tijden worden er niet minder spannend om. Opvoeden in spannende tijden stond centraal op landelijke conferentie van het project die in november 2015 in de Blauwe Moskee in Amsterdam werd gehouden. In vervolg op deze conferentie zijn er twee pilots uitgevoerd waarin ouders van basisscholen in Amsterdam Oost en Den Haag met elkaar en docenten in gesprek zijn gegaan over wat zij als spannend aan deze tijden ervaren en wat hun verwachtingen van elkaar zijn bij het bespreekbaar maken van deze onderwerpen.

Uit deze gesprekken komen onderwerpen naar voren als: social media, wat is waar en wat is niet waar, hoe ondersteunen we de kinderen bij het omgaan hiermee? Angst voor radicalisering en gevoelens van afwijzing en niet als voorwaardig burger gezien worden.

Een belangrijke les uit de pilots is dat het in de praktijk moeilijk blijkt te zijn om een gesprek over wederzijdse verwachtingen te organiseren tussen ouders en leerkrachten. De leerkrachten hebben meestal geen tijd, of ze hebben het idee dat de ouders vooral met kritiek zullen komen. Ouders op hun beurt hebben soms niet het idee dat de school echt geïnteresseerd is in hun gedachten en verwachtingen. Een uitzondering vormt basisschool 't Palet in Den Haag, waar de samenwerking wel goed verloopt en waar inmiddels besloten is om een Wijkacademie Opvoeden op de school zelf te organiseren.

In Amsterdam Oost bleek dat het onderwerp aanslagen en radicalisering op de Islamitische basisschool makkelijker te bespreken was dan op de openbare school, omdat er over dit onderwerp vanuit een geloofsoptiek al diverse malen met de kinderen was gesproken. Voor deze school was het niet lastig om duidelijk maken dat de islam voor heel andere waarden en normen staat, dan wat IS of andere terroristen beweren.

Op basis van de pilots die op twee openbare en een islamitische school zijn gehouden is een methodiek ontwikkeld die door andere Wijkacademies is te gebruiken. Naast de pilots op scholen is er in het kader van het project Wijkacademies Opvoeden en meer met drie andere methodes geëxperimenteerd om het onderwerp Opvoeden in spannende tijden verder op te pakken en bespreekbaar maken.

1. Je kind weerbaar opvoeden: hoe doe je dat?
2. Hoe kun je andere verhalen laten ontstaan?
3. Hoe kan je met ouders praten over lastige/taboe onderwerpen?

Je kind weerbaar opvoeden: hoe doe je dat?

Ouders realiseren zich dat ze hun kinderen weerbaar moeten opvoeden. Dat wil zeggen dat de kinderen zich sterk genoeg voelen om niet in te gaan op de druk van anderen om verkeerde stappen te zetten. Dat ze weten wie ze zijn en wat ze belangrijk vinden en dat ze om kunnen gaan met afwijzing en pesten. Dat is een hele zware opgave, zowel voor de kinderen als voor de ouders.

Tijdens de conferentie Opvoeden in Spannende tijden 2015 geeft Jamila Achahchah een workshop met de titel: *Je kind weerbaar opvoeden*. Tijdens deze workshop delen moeders in alle openheid en vol herkenning hun zorgen. Over de plek van hun kind in de wereld. 'Ik wil dat mijn kind zich

kan redden in de samenleving, de wereld aan kan.' En: 'Hoe waarschuw ik mijn kind voor de verleidingen van social media?' Maar ook over hun eigen verwarring. 'Ik ben heel Iraans opgevoed, en nu moet ik schipperen tussen culturen.' Een moeder uit een ander werelddeel: 'Als Afrikaanse vrouw vind ik het moeilijk om mijn kinderen op te voeden, zoals ik belangrijk vind.' Over dochters, zonen en zelfvertrouwen. 'Ik kom stoere jongens tegen die eigenlijk heel onzeker zijn.' 'Ik wil mijn dochters zelfvertrouwen geven in deze harde maatschappij.' Over moed: 'Ik wil dat mijn kinderen zichzelf mogen zijn, in zichzelf geloven.'

Tijdens de conferentie, maar ook tijdens de gesprekken in de diverse Wijkacademies ervaren ouders dat ze niet alleen staan in hun zorgen. Dat is al een hele steun. Maar, dat betekent niet dat je dan ook meteen weet hoe je je kind weerbaar kunt opvoeden. In de Wijkacademies opvoeden gaan we er vanuit dat ouders levenservaringen hebben opgedaan, waarop zij kunnen voortbouwen. Tijdens de workshop wordt dan ook de vraag gesteld: wat heeft jou weerbaar gemaakt in je eigen opvoeding? De een vertelt over de ontdekking dat haar mening ertoe deed bij haar vader. Een ander vertelt over een leraar. Weer een ander noemt haar moeder als voorbeeld die zich niet de kaas van het brood liet eten. Deze zoektocht naar eigen bronnen en ervaringen geeft ouders kracht en ruimte voor het opvoeden van hun kind in de huidige spannende tijden.

Die tijden zijn anders dan vroeger, maar het gevoel van weerbaarheid blijft hetzelfde.

De workshop van Jamila leidt tot veel reacties. Diverse Wijkacademies geven aan ook een dergelijke workshop te willen organiseren. Ook wordt de vraag gesteld of er een cursus weerbaarheid voor ouders kan komen. Deze vragen zijn in de loop van 2016 door verschillende Wijkacademies opvoeden opgepakt, onder andere in Rotterdam.

Hoe kan je andere verhalen laten ontstaan?

Bij de Wijkacademies gaat het niet alleen over ouderschap en opvoeden, maar ook over de wijk. Kunnen ouders invloed uitoefenen op hun wijk, het maatschappelijke debat, en de toekomstige samenleving waar hun kinderen deel van zullen zijn? Vanuit de Wijkacademies bestaat de wens alternatieve verhalen te ontwikkelen over een wenselijke samenleving en met elkaar na te denken over hoe je daar als ouders aan kunt bijdragen. Op zoek naar geschikte methodes om het gesprek hierover te voeren, is dr. Anneke Sools gevraagd tijdens de bijeenkomst van het Netwerk voor academici van 8 september 2016 te vertellen over het instrument Toekomstverhalen en de theorie daarachter. Anneke is Programma Directeur van het Verhalenlab (expertisecentrum op het gebied van narratieve psychologie, technologie en gezondheid van de Universiteit Twente).

Toekomstverhalen vertellen is interessant, omdat je je als verteller moet verhouden tot iets wat onzeker is (de toekomst). Anneke ziet mogelijkheden voor het project Wijkacademies Opvoeden om door het formuleren van toekomstverhalen zicht te krijgen op de veranderingen die ouders in de samenleving willen en de manier waarop ze daaraan kunnen bijdragen. In de netwerkbijeenkomst wordt besproken wat het vertellen van toekomstverhalen met mensen doet en welke stappen daarbij gezet worden. Ze maakt daarbij gebruik van de cirkel van active hope die in Zuid Afrika ontwikkeld is.

Naar aanleiding van haar inspirerende verhaal wordt Anneke Sools uitgenodigd om tijdens de landelijke conferentie *Geef ouders de ruimte* een workshop te geven waarin ouders een brief aan hun kind, een brief uit de toekomst schrijven.

“In ieders leven komen toekomstdromen langs: een andere baan, een kind dat studeert of een baan heeft, herstel van familiebanden, ... Als je een brief uit de toekomst schrijft, neem je die dromen serieus”, aldus Anneke. Die ruimte voor verbeelding kan confronterend zijn. Je wensen, je idealen, je verlangens op papier zetten en voorlezen maakt heel veel los. De terugkoppeling tijdens de workshop laat zien dat dit inderdaad gebeurt. Deelnemers zeggen het volgende: ‘Inzicht, ontspanning, bewustwording, doelen visualiseren, verantwoordelijkheid, het kwetsbare leven.’ Deze methodiek waarin ouders een brief uit de toekomst aan hun kind schrijven, willen we binnen het project graag zo uitwerken dat dit instrument ook door de kerngroepen te gebruiken is.

Praten over lastige thema's

In verschillende Wijkacademies merken we dat ouders zich, meer dan een aantal jaren geleden, terugtrekken in de eigen groep. Dit heeft alles te maken met de vijandige beelden die via gewone en social media op ons afkomen. Daarnaast spelen zaken als politieke en religieuze ontwikkelingen in het land van herkomst, gevoelens van onveiligheid op straat en angst voor radicalisering van de kinderen een rol. Maar echt inzicht in de motieven van ouders om hebben we niet. Welke keuzes maak je als ouder om je kinderen wel of niet met anderen in contact te brengen? En waarom maak je die keuzes? Welke rol speelt de eigen culturele en religieuze achtergrond daarbij? En zijn we ons als ouders bewust van onze invloed op onze kinderen, ook als we zaken niet direct met hen bespreken? Om dieper in te gaan op moeilijk bespreekbare onderwerpen voeren we in Leiden op verschillende plekken in het totaal 18 bijeenkomsten met groepen ouders over drie hoofdthema's:

1. *Met wie ga je om?* Over de kringen waar we ons in bewegen en de tegengestelde boodschappen aan de kinderen over met wie ze wel of niet moeten omgaan
2. *Al is de leugen nog zo snel*, over omgaan met waarheid en leugens
3. *Ze moeten me toch niet*, over omgaan met afwijzing en discriminatie

Het eerste thema *Met wie ga je om?* gaat vooral over gescheiden leefwerelden; tussen bevolkingsgroepen, tussen mannen en

vrouwen (en jongens en meisjes) en over straatcultuur en hangjongeren. Wat geven ouders hun kinderen mee over met wie ze wel en niet mogen omgaan? Welke invloed heeft dat op de manier waarop ze opgroeien? Hoe bewust zijn ouders zich van de effecten van bepaalde boodschappen die ze, soms zonder het te willen, meegeven aan hun kinderen?

Dit zijn de vragen die bij dit thema aan de orde komen. Ze leiden tot hele open gesprekken over onderwerpen als seksualiteit en de verschillen in de opvoeding van jongens en meisjes, de straatcultuur van de jongeren en waar die vandaan komt en de vraag hoe je met andere bevolkingsgroepen in contact kunt komen.

Eerlijkheid en waarheid zijn de kernbegrippen bij het tweede thema. Als je ouders vraagt wat ze belangrijk vinden bij het opvoeden, dan is het antwoord vaak: dat mijn kind eerlijk is en oprecht in het leven staat. Maar in het dagelijks leven zijn er veel ongeschreven regels en codes die maken dat we het zelf als opvoeders soms niet zo nauw nemen met die eerlijkheid en waarheid. Wat zijn de gevolgen van dit gedrag in de opvoeding? Wat betekent dit op persoonlijk vlak en wat zijn de gevolgen voor de samenleving? En hoe willen we eigenlijk omgaan met eerlijkheid en waarheid? Dit zijn de vragen van het tweede thema. En dan zijn er de social media waarin we overstroomt worden met een veelheid aan feiten, halve waarheden, hele waarheden en complottheorieën. Wat voor de een vanuit zijn culturele en politieke achtergrond vanzelfsprekend is, is dat voor de ander totaal niet. In de gepolariseerde samenleving van

nu, waarin gebeurtenissen in het Midden Oosten en hier direct met elkaar samenhangen, is dit een lastig punt. Het lijkt wel of iedereen in zijn eigen informatiebubbel leeft en daardoor bevestiging zoekt. Maar hoe ga je als ouders om met dit gegeven?

Het derde thema is: *Ze moeten me toch niet*, over het omgaan met afwijzing en discriminatie.

Door de opkomst van onder meer IS en bewegingen als die van Geert Wilders en Pegida is er in de media en in de samenleving een sterk debat over de negatieve aspecten van de islam ontstaan. Al langer leeft er onder allochtone jongeren in bepaalde wijken van de grote steden een sterk gevoel dat ze wel een opleiding kunnen volgen, maar dat er voor hen nauwelijks stageplekken, laat staan werk te vinden is. Daarbij komt de regelmatige confrontatie met de politie die juist deze jongeren scherp in de gaten houdt. Deze ontwikkelingen leiden tot een sterk gevoel van afgevoerd te worden en nauwelijks kansen te hebben. Deze negatieve gevoelens van jongeren plaatsen ouders voor een lastig dilemma. Ze herkennen de afwijzing en het gebrek aan kansen waarmee de jongeren te kampen hebben, maar willen ze ook weerbaar maken, zodat ze zich niet laten meeslepen in negatieve gevoelens.

De vraag is alleen: hoe doe je dat? Hoe bereid je je kind voor op een samenleving waarin discriminatie op subtiele en openlijke wijze aanwezig is? Hoe zorg je dat je kind toch zijn eigen pad volgt en de kansen die er zijn benut, zonder dat je daarbij in conflict komt met je eigen gemeenschap?

Over deze thema's zijn we met vijf verschillende groepen in gesprek. Elke groep spreekt gedurende drie bijeenkomsten over een bepaald thema. In de eerste twee bijeenkomsten spreken de ouders met behulp van speciaal ontwikkelde methodieken over hun ervaringen en inzichten en vragen die er bij hen leven. In de laatste kijken ze hoe ze zelf met het thema aan de slag willen gaan. Af en toe zijn er ook ontmoetingen tussen de ouders en experts, zodat ze bepaalde dilemma's meer kunnen uitdiepen. Aan het einde van deze gesprekken wordt een verdiepend verslag geschreven dat inzicht biedt in de gedachten, ervaringen, gevoelens en strategieën van ouders rond onderwerpen die vanuit een culturele en religieuze setting soms taboe zijn, of die in de huidige maatschappelijke context veel emoties oproepen.

**Overzicht van activiteiten in 2016 van het landelijk deel van het Project
Wijkacademies Opvoeden en meer**

Netwerk van Academici	Zichtbaar vaderschap	19 januari
Landelijke promotiegroep	Laatste bijeenkomst	19 januari
Cursus voor professionals 2	Tien dagdelen	Januari - mei
Het Ouderschapspel	Inspiratiebijeenkomst, Kerngroep Wijkacademie Amsterdam Oost	3 februari
Netwerk voor Academici	Ouderschap en ouderschapstheorie	7 april
Inspiratiebijeenkomst coördinatoren Wijkacademies		Mei en juni
Het Ouderschapspel Train de trainer	Kerngroep Wijkacademie Opvoeden de Schilderswijk	26 april, 24 mei, 14 juni
Website Wijkacademies Opvoeden	Online	Juni 2016
Het Ouderschapspel Train de trainer	Coördinatoren Wijkacademies	28 juni
Het Ouderschapspel Train de trainer	Coördinatoren Wijkacademies	7 september
Netwerk van Academici	Veerkracht vergroten door toekomstverbeelding via verhalen	8 september
Inspiratiebijeenkomst coördinatoren Wijkacademies		14 september
Cursus voor professionals (3)	Vijf dagen	September - november
Intervisie	Wijkacademies Rotterdam	6 oktober
Intervisie	Wijkacademies Leiden	24 oktober
Landelijke conferentie Ruimte voor ouders	9 workshops, 150 deelnemers	8 november
Intervisie	Wijkacademies Leiden	16 november
Inspiratiebijeenkomst coördinatoren Wijkacademies		30 november
Weerbaar Opvoeden: Al is het leugen nog zo snel...	Wijkacademie Leiden Noord	1, 14 november en 6 december
Weerbaar Opvoeden: Met wie ga je om Bloeiend Zuidwest	Bloeiend Zuidwest Leiden	3 november, 1 en 12 december
Cursus Opvoeden is een gesprek	Vrijwilligers en professionals, veel ouders uit de Wijkacademies zelf	8-9 december
Netwerk van Academici	Opvoeden en Armoede	13 december

MEERWAARDE WIJKACADEMIE METHODE

Nu we een tijd op weg zijn met de verschillende Wijkacademies Opvoeden krijgen we steeds meer zicht op de meerwaarde van de manier van werken, waarbij de professionals niet de inhoudelijke deskundigen zijn, maar vooral procesbegeleiders die ouders ondersteunen bij het verkennen en uitwerken van eigen thema's.

En dat is precies wat als meerwaarde benoemd wordt: ouders ervaren de ruimte hun eigen verhalen en ervaringen met anderen te delen en op basis daarvan zelf bepaalde onderwerpen op de agenda te zetten. Ze ervaren ook dat het delen van verhalen over hoe ze zelf zijn opgevoed en wat ze daarvan aan hun kinderen willen doorgeven, maakt dat ze elkaar veel beter leren kennen en waarderen. In de kerngroepen is veel herkenning en erkenning van elkaar en voelen mensen zich met elkaar verbonden. De verhalen van ouders gaan overigens over meer dan alleen het opvoeden, het gaat over de relatie die je als ouder hebt met de mede-opvoeders van je kind: de vader, de school, de wijk én het gaat over jezelf blijven ontwikkelen. De ouders die meedoen aan de kerngroepen zijn niet alleen van betekenis voor elkaar, maar ook voor hun wijk. Ze spreken over de thema's die zij in hun wijk aan de orde willen stellen, hoe ze dat willen doen en welke partijen zij daarbij kunnen betrekken.

Succesvol zijn in wat je samen hebt bedacht en uitgevoerd, geeft zelfvertrouwen en zo ontstaan nog meer ambities voor hun wijk, maar ook voor henzelf. Dit gevoel wordt versterkt door het besef dat er in Nederland nog meerdere Wijkacademies zijn. Ouders hebben het gevoel dat ze onderdeel zijn van iets groters, iets belangrijks. De jaarlijkse landelijke conferentie draagt hieraan bij.

Ouders ontwikkelen eigen netwerken

In de Wijkacademies die langer bestaan zien we dat ouders niet alleen dingen willen bedenken, maar ook zelf willen uitvoeren. Zo zijn in de Wijkacademie Opvoeden Schilderswijk ouders getraind in het begeleiden van Het Ouderschapspel. In Amsterdam-Oost ontwikkelden ouders het spel Just like you dat in ouderkamers van diverse scholen wordt begeleid door ouders. De kerngroep in Haarlem is bezig een leerclub voor volwassenen te ontwikkelen, in Leiden Slaagwijk willen

de ouders een eigen ruimte zodat zij een spreekuur kunnen inrichten en mensen kunnen doorverwijzen. In deze Wijkacademies zie je dat de kerngroepleden zich ontwikkelen tot sleutelfiguren in hun wijk. Ze vormen zelf netwerken en structuren en nemen een veel grotere rol in de uitvoering van de door hen bedachte plannen dan aanvankelijk was voorzien.

Wijkacademies en preventief Jeugdbeleid

Tot voor kort was er vanuit de gemeentes weinig aandacht voor de Wijkacademie-werkwijze. Men was druk met de transitie Jeugdzorg en het organiseren van wijk- en buurtteams die zich vooral op hulpverleningsvragen gingen richten.

De laatste tijd zien we hierin verandering komen. Er is meer besef dat de buurtteams ook een belangrijke rol hebben in het ondersteunen van netwerken van ouders in wijken en buurten. De vraag is alleen hoe ze dit kunnen doen. Er ontstaat steeds meer besef dat de Wijkacademie heel goed past bij de uitgangspunten van het preventieve jeugdbeleid. De vraag is nu hoe de uitgangspunten, de theorie en de methode van de Wijkacademie Opvoeden kunnen worden overgedragen aan nog meer professionals en hoe er tegelijkertijd voor gezorgd kan worden dat de kwaliteit gewaarborgd blijft.

En verder ....

De professionals die de laatste jaren aan de slag zijn gegaan met het ontwikkelen van een Wijkacademie hebben soms moeite met het werven van kerngroepleden. Veel ouders zijn in eerste instantie huiverig, omdat ze denken dat de boodschap is dat ze het niet goed doen en dat ze opvoedondersteuning nodig hebben. Maar als de groepen eenmaal gevormd zijn, gaat er een enorme kracht vanuit.

Het is voor alle betrokkenen bijzonder om te ervaren hoe gemotiveerd de kern-groepleden zijn en hoeveel belangrijke en mooie plannen zij ontwikkelen.

De komende maanden werkt het project Wijkacademies Opvoeden en meer met alle inzet aan het ondersteunen van de Wijkacademies en het op de agenda zetten van onderwerpen die ouders belangrijk vinden. Daarnaast werken we aan de volgende speerpunten:

- Voortzetting gesprekken over Weerbaar Opvoeden en schrijven inhoudelijk verslag
- Tenminste drie methodiekbeschrijvingen maken van programma's die door Wijkacademies zijn ontwikkeld en die voor anderen interessant zijn om te gebruiken
- Een tweedaagse cursus Opvoeden is een gesprek organiseren voor vrijwilligers en professionals
- Een cursus (tien dagdelen) organiseren voor professionals die een Wijkacademie willen ontwikkelen en ondersteunen
- Het belang van ouderschap en het betrekken van ouders bij alle facetten van onderwijs en jeugdbeleid benadrukken
- Bijeenkomsten van het netwerk van academici organiseren
- Nadenken over de wijze waarop de ondersteuning van de Wijkacademies wordt georganiseerd als het vierjarig project ten einde loopt

Partners

Financiers

